

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการปฏิบัติทางการปกครองทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านต่างๆ อาทิเช่นด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรม ประเทศไทยมีเศรษฐกิจและสังคมเป็นสังคมแบบดั้งเดิมการแลกเปลี่ยนอาหารและทรัพยากร และดำรงเลี้ยงชีพแบบพออยู่พอกิน พึ่งพาธรรมชาติ สังคมเรียบง่ายไม่ซับซ้อน ปัจจุบันมีการพัฒนาสู่การผลิตและเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า ด้วยความเติบโตในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกเป็นสังคมยุคดิจิทัล (digital) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ใช้มุมมองของศาสตร์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ต้องนำหลักการบริหารการพัฒนา (development administration) มาใช้ในการบริหารมีนักคิดดังเช่น จอร์จ เอฟ แกนท์ (George F. Gant, 1988, pp.125-128) นักวิชาการชาวอเมริกันอธิบายว่า development administration คือการจัดการระบบงานและกระบวนการต่างๆ ซึ่งรัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนา พร้อมกันนี้ การบริหารการพัฒนา เป็นเครื่องมือของรัฐบาลที่กำหนดให้เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ของการพัฒนาภายในรัฐ เพื่อทำการเชื่อมโยงและทำให้วัตถุประสงค์ทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของชาติให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น การบริหารการพัฒนาตามข้อเสนอของ Gant จึงมีความหมายเกี่ยวกับ การบริหารนโยบาย แผนงานและโครงการต่างๆของรัฐ โดย Gant ได้จำแนกแนวทางการบริหารออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) การบริหารงานภายใน (internal administration) หมายถึงการบริหารงานใดๆ มีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีองค์การบริหารงานนั้นๆ สามารถเป็นกลไกการบริหารที่ดีเสียก่อน จึงจำเป็นจะต้องจัดการภายในองค์การให้ดีให้มีประสิทธิภาพที่สุดซึ่งอาจทำได้ด้วยการจัดองค์การบริหารงานบุคคลงานคลังงานวางแผน การตัดสินใจ ฯลฯ

- 2) การบริหารงานภายนอก (external administration) ครอบคลุมถึงเรื่องต่างๆ ที่หน่วยงานนั้นติดต่อกับปัจจัยนอกทั้งหมด ทั้งนี้ด้วยการที่ค้นพบว่า ในการบริหารงานนั้น มิใช่แต่จะมุ่งถึงประสิทธิภาพของการบริหารภายในองค์การอย่างเดียว เพราะองค์การมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนให้เป็นผลสำเร็จอย่างดีที่สุด ซึ่งหมายความว่า นอกเหนือไปจากการจัดการภายในที่ดีแล้ว ยังต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการหาแนวทางที่ดีติดต่อกับปัจจัยภายนอกอื่นๆ ให้ปัจจัยเหล่านั้นมาร่วมมือกับองค์การของตนเพื่อช่วยให้งานที่ได้รับมอบหมายสัมฤทธิ์ผล ความสามารถในการเชิงบริหารขององค์การที่จะบริหารปัจจัยภายนอกนี้ มีผลเกี่ยวกับการพัฒนาองค์การส่วนมาก เพราะองค์การบริหารต้องมีส่วนปฏิบัติการติดต่อกับคนหรือปัจจัยภายนอกอื่นๆ ด้วย

การบริหารเพื่อการพัฒนาจะต้องประกอบด้วยศาสตร์และศิลป์ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่างๆ ให้ดีขึ้นโดยมีเป้าประสงค์ที่ชัดเจนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การบริหารเพื่อการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นในระดับชุมชน ระดับเมือง หรือระดับใหญ่ขึ้นมานั้นก็คือระดับจังหวัด ที่กล่าวมานี้คือรูปแบบที่เกิดขึ้นในเมืองไทยในการปกครองท้องถิ่น หากผู้นำมีความสามารถสูงประกอบกับการบริหารที่มุ่งหวังประโยชน์แก่ประชาชนส่วนใหญ่โดยไม่มอง

ผลประโยชน์เพียงเพื่อตนเองหรือพวกพ้อง นี่คือนิสัยที่ทุกคนคาดหวังอยากให้เกิดขึ้นกับเมืองไทยมีตัวอย่างมากมายในสังคมชุมชนระหว่างประเทศที่อาจกล่าวได้ว่าประสบความสำเร็จ หรือเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยมีประเทศที่น่าสนใจมากมายและมีรูปแบบการปกครอง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในหลายประเทศ ดังนี้

ประเทศญี่ปุ่น ได้มีการจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษขึ้น เพื่อช่วยให้การดำเนินงานสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมกับท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเป็นอิสระจากรัฐบาลและให้บริการแก่ประชาชน ได้แก่ 1) เขตพิเศษ ซึ่งการปกครองท้องถิ่นรูปแบบนี้มีเฉพาะในโตเกียวเท่านั้น 2) สหภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) เขตทรัพย์สิน และ 4) บริษัทพัฒนาท้องถิ่น

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ได้มีการจัดการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ local association หรือ นิติบุคคลที่เกิดขึ้นเพื่อความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองท้องถิ่น เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชนิดหนึ่งที่ได้รับการรับรองโดยกฎหมายและ local public enterprise association หรือ วิสาหกิจที่เกิดจากความร่วมมือกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีลักษณะเป็นนิติบุคคล และได้รับการรับรองโดยกฎหมาย (โกวิท พวงงาม, 2552, หน้า 51)

ประเทศฝรั่งเศสได้มีการจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเพื่อทำหน้าที่ในเขตเมืองใหญ่ (les grandes villes) ที่มีจำนวนประชากรหนาแน่นและมีสภาพความเป็นเมืองสูงซึ่งประกอบไปด้วยการปกครองท้องถิ่นในนครปารีส และการปกครองท้องถิ่นในเขตเมืองใหญ่อีกสองแห่งคือ lyon และ marseille

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการกระจายอำนาจในลักษณะพิเศษให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่นเฉพาะกิจอีกเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ มลรัฐมอบอำนาจให้กับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นไปจัดทำบริการสาธารณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว โดยมีความอิสระตามสมควรและไม่ขึ้นอยู่กับการบังคับบัญชาของมลรัฐแต่อยู่ภายใต้การควบคุมตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวนี้เรียกว่า special districts ซึ่งรูปแบบของการบริหารงานมีลักษณะเป็นคณะกรรมการเล็กๆ คณะหนึ่งโดยปกติจะแต่งตั้งโดยเจ้าหน้าที่ของมลรัฐหรือเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น รายได้ส่วนใหญ่มาจากการเก็บภาษีของตนเอง รวมทั้งจากเงินยืม special districts โดยทั่วไปมีอำนาจหน้าที่ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น เช่น การป้องกันอัคคีภัย การอนุรักษ์ดิน การควบคุมและกำจัดแมลง การบำบัดน้ำเสีย การชลประทาน และการระบายน้ำ เป็นต้น (โกวิท พวงงาม, 2552, หน้า 65-95)

เมื่อพูดถึงการท่องเที่ยวนับเป็นสาขาเศรษฐกิจหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยก่อให้เกิดรายได้ประมาณ 2 หมื่น 5 พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือ ร้อยละ 7 ของ GDP จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2012 (พ.ศ.2555) มีเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 สำหรับในช่วง 10 เดือนแรกของปีดังกล่าวนี้ และมีจำนวนนักท่องเที่ยวถึง 21 ล้าน 7 แสนคน สูงกว่าระยะเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 22.3 นั่นคือภาพรวมของประเทศและภาคในส่วนภูมิภาคได้ การท่องเที่ยวก็มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเช่นกัน เนื่องจากภาคได้มีความพร้อมด้านแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของไทย

ในระดับ world class ที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกต่างรู้จักกันดีและปรารถนาที่จะมาเยือนสักครั้ง คาดว่าในปี นี้จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามายังภูเก็ตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 โดยเป็นการเดินทางเข้ามา ตลอดทั้งปี ซึ่งต่างจากเดิมที่มักจะเข้ามาเฉพาะช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (high season) สำหรับนักท่องเที่ยว ไทยคาดว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชุมหรือสัมมนา (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2554, ย่อหน้า 2)

หากกล่าวถึงการท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันนี้การเมืองมีปัญหา ย่อมส่งผลต่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะจากต่างประเทศมาเที่ยวเมืองไทยมีตัวเลขลดลงมาก ซึ่งมีผลกระทบจากเหตุการณ์การ ชุมนุมทางการเมือง ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 และนำไปสู่การปฏิวัติยึดอำนาจโดยคณะรักษาความสงบ แห่งชาติหรือ คสช. ซึ่งแต่ละประเทศได้ประกาศแจ้งเตือนนักท่องเที่ยว นักลงทุนที่จะเดินทางมา ประเทศไทย ทำให้นักท่องเที่ยวและนักลงทุนชะลอ และหายไปมากขึ้น ซึ่งสาเหตุที่มาจากเกิดการ เกิด ความวิตกกังวลและไม่มั่นใจในเสถียรภาพ อันเนื่องมาจากการรัฐบาลและการเมืองไทย และบางกลุ่ม อาจเปลี่ยนเส้นทางไปลงทุนและท่องเที่ยวประเทศอื่นๆแทน โดยเฉพาะเพื่อนบ้าน เช่นประเทศ เวียดนาม มาเลเซีย สหภาพพม่า เป็นต้น

เหตุการณ์การเกิดม็อบทำให้เกิดความเสียหายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวราว 2.79 หมื่นล้านบาท การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กล่าวว่า ได้ประเมินผลกระทบการชุมนุมทางการเมืองต่อการ ท่องเที่ยว กรณีที่ 1 ไม่รุนแรงและจบในปี 2556 การท่องเที่ยวจะไม่ได้รับผลกระทบ และปี 2557 ยังคง เป้าหมาย 28.01 ล้านคน รายได้ 1.326 ล้านล้านบาท กรณีที่ 2 หากมีการประกาศเตือนนักท่องเที่ยว ระดับ 5 หรือห้ามเที่ยวประเทศไทย คาด นักท่องเที่ยวเดือนธ.ค.นี้จะลดลง 8-10 เปอร์เซ็นต์ ทั้งปีเหลือ 25.75 ล้านคน เสียรายได้ 2.5 หมื่นล้านบาท และหากสถานการณ์ลากยาวถึงไตรมาสแรกของปี 2557 ภาคการท่องเที่ยวจะขยายตัวเพียง 7 เปอร์เซ็นต์ รายได้โต 13 เปอร์เซ็นต์ กรณีที่ 3 หากมีการประกาศ ห้ามเที่ยวประเทศไทย และมีสถานการณ์ใกล้เคียงกับการปิดสนามบินปี 2551 นักท่องเที่ยวจะลดลง 18-20 เปอร์เซ็นต์ หรือ 6.5 แสนคน ทั้งปี 2556 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 25.5 ล้านคน เสียรายได้ 2.79 หมื่นล้านบาท และจะชะลอถึงไตรมาส 2/2557 ภาพรวมทั้งปี 2557 จะโต 7 เปอร์เซ็นต์และ รายได้โต 11 เปอร์เซ็นต์ ต่ำกว่าที่ ททท. คาดไว้ (ข่าวสด ฉบับวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2556)

จังหวัดภูเก็ตก็ได้รับผลกระทบดังกล่าวข้างต้นมากเช่นเดียวเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็น ชาวต่างประเทศที่มาแวะเวียนเป็นแหล่งรายได้อันมหาศาลที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเติบโต ซึ่งสามารถสร้างงบประมาณได้มากมาย จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากที่สุดแห่งหนึ่งใน โลกจนได้รับสมญานามว่าเป็น “ไข่มุกแห่งอันดามัน” มีนักท่องเที่ยววันนับล้านคนจากทั่วโลกมา ท่องเที่ยวกินหาความสวยงามของเกาะแห่งนี้ทุกๆ ปีตั้งแต่เห็นได้จากในปี 2552 มีนักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศเดินทางเข้าเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ตจำนวน 2,385,215 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 741,343 คน และมีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในปี 2554 มีนักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศ จำนวน 6,290,577 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 2,600,462 คน เนื่องจาก ภูเก็ตเป็นจังหวัดเดียวที่เป็นเกาะและเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยมีหาดทรายสวยงามมากมาย บนเกาะแห่งนี้แต่ไม่ใช่เพราะแค่หาดทรายที่ทำให้ภูเก็ตเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกภูเก็ตยังมีแหล่ง ท่องเที่ยวอีกมากมายอีกทั้งยังมีเกาะเล็กเกาะน้อยที่สวยงามอีกมากมายที่รายล้อมภูเก็ต เป็นจังหวัด เดียวที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งเป็นที่รู้จักใน

เรื่องของหาดทรายที่สวยงาม น้ำทะเลใส ท้องทะเลที่งดงามเหมาะสำหรับการดำน้ำ รวมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวก รองรับนักท่องเที่ยวอย่างครบครัน ในอดีตส่วนใหญ่ คนที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจจะเป็นคนจีน ที่ทำเหมืองแร่ และพ่อค้าคนกลางขายยางพารา ความเจริญที่มาจากคนจีน ซึ่งเห็นได้จากศาลเจ้าจีน ที่ตั้งอยู่เรียงรายในตัวเมืองภูเก็ตเพื่อฉลองเทศกาลถือศีลกินผักในเดือนตุลาคมของทุกปี แต่ปัจจุบันความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ มาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเปรียบได้กับจำนวนนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่ค้นพบถึงความงดงามของแสงอาทิตย์ และทะเลที่ภูเก็ตมีไว้รองรับ และยังมีป่าเขาลำเนาไพร วนอุทยานแห่งชาติ โครงการคืนชะนีสู่ป่า รวมทั้งการนั่งช้างชมป่า จากการศึกษาพบว่ามียุคสมัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวหลังไหลมาสู่ภูเก็ตเพิ่มมากขึ้นดังนี้คือ

1. ในด้านชื่อเสียงของภูเก็ต กล่าวคือ จากความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่ได้รับการกล่าวขวัญจนได้รับการขนานนามว่า “ไข่มุกอันดามัน” รวมทั้งคำครองชีพของภูเก็ตที่อยู่ในระดับต่ำกว่าแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลในประเทศอื่นๆ (ถูกกว่าต่างประเทศ) ประกอบกับได้มีการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวภูเก็ตในตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่องของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

2. ในด้านความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐาน กล่าวคือ บริการด้านต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเดินทางด้วยเครื่องบิน เนื่องจากภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติซึ่งเกื้อหนุนต่อการเดินทางให้สามารถบินตรงมายังภูเก็ตได้สะดวก รวมทั้งมีการขยายเส้นทางบินตรงและเพิ่มเที่ยวบิน ทั้งเที่ยวบินประจำ และเที่ยวบินแบบเช่าเหมาลำจากเมืองสำคัญๆ ในต่างประเทศอีกด้วย

3. ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย กล่าวคือ บริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล (ระดับโลก) ทั้งบริการด้านที่พัก สุขภาพ กีฬาและสันทนาการ ศูนย์การค้า และสถานที่ท่องเที่ยวประเภทต่างๆ

4. ในด้านการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ กล่าวคือ มีการเข้ามาลงทุนในภูเก็ตที่มีการขยายตัวตลอดเวลาและมีอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และธุรกิจโรงแรม รวมทั้งการขยายเครือข่ายของ Chain บริหารโรงแรมชั้นนำระดับโลกเข้ามาในภูเก็ตจำนวนมาก ซึ่งล้วนมีส่วนสำคัญช่วยส่งเสริมในด้านการตลาดต่างประเทศของภูเก็ตให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และปัจจัยสุดท้าย ความเจริญเติบโตของประเทศเศรษฐกิจใหม่ ๆ เช่น จีน รัสเซีย และอินเดีย ซึ่งคนในประเทศเหล่านี้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น เริ่มมีการท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น โดยเลือกสถานที่ไม่ไกลจากประเทศตนเองมากนัก เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย เป็นต้น

จังหวัดภูเก็ตมีด้วยกัน 3 อำเภอ นั่นก็คือ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง และมีการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จำนวน 1 แห่ง เทศบาลนคร จำนวน 1 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 2 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 6 แห่ง รวมทั้งหมดจำนวน 19 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2555 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2555) และแหล่งท่องเที่ยวของไทยที่เป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ จากผลการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2554 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 69 ประเทศ พบว่าแหล่งท่องเที่ยวที่ชาวต่างชาตินิยม 10 อันดับแรก ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล อันดับที่ 1 คือ หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ อันดับที่ 2 เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อันดับที่ 3 หาดพัทยา จังหวัดชลบุรี

อันดับที่ 4 อัลคาซาร์ คาบาเรต์ จังหวัดชลบุรี และอันดับที่ 5 หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต เป็นต้น (ที่มา เอกสารบรรยายสรุปจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2557, กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงาน จังหวัดภูเก็ต)

ความสำคัญในการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นที่รู้จักในระดับโลกมีนักท่องเที่ยวกล่าวถึงกันมากควรจะมีการตั้งใจอย่างจริงจังในการพัฒนา การบริหาร เพื่อให้เป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยวที่แวะมาใช้บริการและมาใช้จ่ายทำให้เศรษฐกิจในขณะนี้จังหวัดภูเก็ตติดอันดับในการส่งภาษีให้กับส่วนกลางที่เป็นระดับต้นๆ ของประเทศไทย งานวิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน บริบทต่างๆ ลักษณะต่างๆ ที่มีความเหมาะสมในการบริหารการพัฒนาเพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมในการทำให้ภูเก็ตยังคงเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ world class ตลอดไป และสร้างรายได้เข้าประเทศอย่างเป็นกอบเป็นกำ การส่งเสริมทางการตลาดมิใช่แค่เพิ่มแต่ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างเดียว แต่รายได้ต้องเพิ่มตามแบบได้สัดส่วนไปด้วย และให้คุ้มค่ากับธรรมชาติที่อาจจะเสื่อมโทรมลงจากการท่องเที่ยวที่มากด้วยปริมาณ ฉะนั้นควรมีการพัฒนาในด้านต่างๆ จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการปกครองของจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบันยังไม่สามารถจัดการกับสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องดำเนินการวิจัยเรื่อง การบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา เป็นการแสวงหารูปแบบที่เหมาะสม ในการบริหารจัดการและพัฒนาจังหวัดภูเก็ต สำหรับใช้เป็นทางเลือกในการบริหารเพื่อการพัฒนาจังหวัดให้มีการจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกทั้งยังเป็นต้นแบบให้จังหวัดอื่นที่มีภูมิประเทศคล้ายกันได้ศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้

คำถามในการวิจัย

1. การบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาในปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาในปัจจุบันมีปัญหอะไรบ้าง
3. รูปแบบการบริหารเพื่อการพัฒนาที่เหมาะสมในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

ควรเป็นอย่างไร

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในปัจจุบันของการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา
3. เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารเพื่อการพัฒนาที่เหมาะสมในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา

พัฒนา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารภูเก็ตเพื่อการพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้ศึกษาครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับ การศึกษาการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาในปัจจุบัน ลักษณะและบริบทของ

การบริหารเมืองจังหวัดภูเก็ต ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการจังหวัดภูเก็ตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารเพื่อการพัฒนาที่เหมาะสมเพื่อการบริหารเพื่อการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

2. ขอบเขตผู้ให้ข้อมูลสำคัญและประชากร

การศึกษาผู้วิจัยเรื่องนี้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการของจังหวัดภูเก็ต โดยคัดเลือกเฉพาะหน่วยงานราชการที่ดูแลและรับผิดชอบพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยตรงเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก

2.2 บุคลากรในภาคธุรกิจ ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ในภาคธุรกิจการค้า การขนส่งทางเรือ-ทางรถ และการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ พื้นที่จังหวัดภูเก็ต

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2557 –เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของศัพท์เฉพาะไว้ดังต่อไปนี้

การบริหาร หมายถึง แนวทางหรือวิธีการที่ถูกนำมาใช้ในการบริหารจังหวัดภูเก็ต ที่มีลักษณะสำคัญ เป็นการบริหารราชการเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางหรือวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของจังหวัดภูเก็ต และคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในจังหวัดให้ดีขึ้น รวมทั้งต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม การเมืองการปกครอง

การบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา หมายถึง แนวทางหรือวิธีการที่มีลักษณะสำคัญที่จังหวัดภูเก็ตนำมาใช้ในการบริหารราชการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบบางประการที่แตกต่างไปจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการปกครองส่วนภูมิภาคโดยทั่วไป หรือเป็นการบริหารจัดการแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับจังหวัดภูเก็ต

ลักษณะเฉพาะของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่เป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยมีลักษณะเป็นเกาะเรียวยาวจากเหนือไปใต้ เป็นจังหวัดเดียวในประเทศไทยที่พื้นที่ของจังหวัดทั้งหมดเป็นเกาะในมหาสมุทรอินเดียมีลักษณะต่างจากจังหวัดอื่นอย่างสิ้นเชิง เป็นเมืองที่มีชาวต่างชาติทั้งจีน อินเดีย อาหรับ มาเลย์ และยุโรปเข้ามาทำการค้าและอาศัยอยู่ ด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นการผสมผสานรูปแบบสถาปัตยกรรมเอเชียกับยุโรป มีพื้นที่ที่มีความสวยงามไปทั่วเกาะภูเก็ต และมีหาดที่มีชื่อเสียงของเกาะภูเก็ต คือ หาดกะตะ หาดป่าตอง หาดกะรน หาดกมลา หาดสุรินทร์ หาดบางเทา หาดในยาง นอกจากนี้ยังมีอ่าวที่มีชื่อเสียงอยู่มาก เช่น อ่าวโพธิ์ อ่าวสะบ้า อ่าวฉลอง อ่าวมะขาม อ่าวพันทิรุ ส่วนแหลมที่มีชื่อของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ แหลมพรหมเทพ แหลมกา แหลมสิงห์ แหลมไทร จึงกล่าวได้ว่า

ภูเก็ตอุดมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงาม และเป็นจังหวัดที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นลำดับต้นๆ เป็นต้น

รูปแบบที่เหมาะสม หมายถึง เป็นการปกครองส่วนภูมิภาคในระดับจังหวัด หรือ การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งมีองค์ประกอบบางประการแตกต่างไปจากทั่วๆ ไป มีความแตกต่าง ซึ่งสืบเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นนั้นๆ เอง เช่น เป็นท้องถิ่นที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากเป็นท้องถิ่นที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นหรือเป็นท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก โดยลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้การใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วไปไม่เหมาะสมไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องมีการคิดค้นหารูปแบบการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ในเชิงนโยบายผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำมากำหนดเป็นนโยบายที่ก่อให้เกิดแนวทางในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และเป็นการเสนอทางเลือกให้ผู้บริหารได้ตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา
2. ประโยชน์ในเชิงการนำปฏิบัติในการบริหารจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้
3. ประโยชน์ในเชิงของการนำผลของการศึกษาไปประยุกต์ใช้กับเมืองท่องเที่ยวที่มีลักษณะใกล้เคียงและคล้ายคลึงกับจังหวัดภูเก็ตได้
4. ประโยชน์ในเชิงวิชาการในการนำผลของการศึกษาจะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการพัฒนาเมือง อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น